

8 ще дойдѣ и ще го испѣлѣж. Отговори стотникъ-тъ и рече му: Господи! ꙗко не съмъ достоинъ да влѣзешъ подъ стрѣхъ-тъ ми; но ꙗко рече само рѣчь, и ще оздравѣ момче-то ми. Защото и азъ съмъ человекъ подъ власть, и имамъ подчинени на себе си войни; и казувамъ на тогози: Иди, и отхожда; и на другыго: Дойди, и дохожда; и на слугъ-тъ си: Стори това, и струва го. И като чу Исусъ почуди ся, и рече на оныя които идѣхъ вслѣдъ него: Истинъ ви казувамъ: Нито въ Израеля съмъ намѣрилъ толкози вѣрж. И пакъ ви казувамъ, че ꙗко мнозина отъ истокъ и западъ ще дойдѣтъ, и ще насѣдятъ съ Авраама и Исаака и Иакова въ царство небесно; а сынове-тъ на царство-то ꙗко бѣждѣтъ испѣдени въ най вѣншихъ-тъ тмънинъ; тамо ще бѣде плачь и скръщаніе съсъ жъбы. И рече Исусъ на стотника: Иди, и както си повѣрувалъ, нека ти бѣде. ꙗко оздравѣ момче-то му въ сѣщій-тъ часъ.

14 И когато дойде Исусъ въ Петровъ-тъ къщъ, видѣ че ꙗко тѣща му лѣжеше болна отъ огнищъ; И похванъ ѣж за рѣжъ-тъ, и огнища-та ѣж остави; и станъ та имъ служаше. И ꙗкогато ся свечери, доведоха му мнозина бѣснуемы, та испѣди духовно съ съ единъ рѣчь, и колкото болни имаше испѣли бы: Да ся обѣде речено-то чрѣзъ пророка Исаяхъ, който казува: ꙗко Той зѣ на себе си наши-тъ немощи, и болести-тъ наши понесе.

18 И като видѣ Исусъ много народъ около себе си, повелъ да мнѣжъ отвѣдъ. И ꙗко пристѣпни единъ книжникъ, та му рече: Учителю! ще дойдѣ вслѣдъ тебе, каждѣ-то идишь. Казува му Исусъ: Лисици-тъ си имать лѣгла, и птици-тъ небесны гнѣзда; а Синъ человеческый нѣма дѣ главъ да подклони. А другъ отъ неговы-тъ ученици рече му: Господи, ꙗко дозволи ми първомъ да идъ и да погребѣмъ отца си. Но Исусъ му рече: Вързи вслѣдъ мене, и остави мъртвы-тъ да погребѣтъ мъртвы-тъ си.

23 И когато влѣзе въ ладіѣхъ-тъ, ученици-тъ му влѣзохъ вслѣдъ него. И ето, ꙗко буря голѣма быде на море-то, така що волны-тъ покрывахъ ладіѣхъ-тъ; а той спѣше.

25 И пристѣпнихъ ученици-тъ му та го събудихъ и казахъ: Господи! спаси ны; погнѣнуваме. А той имъ казува: Що сте страховливи, маловѣри? ꙗкогази станъ, запрѣжи на вѣтрове-тъ и на море-то, и тишина голѣма быде. А человекъ-тъ ся чу-

дѣхъ и казувахъ: Какъвъ е тойзи, че и вѣтрове-тъ и море-то го послушувать?

28 И ꙗко като дойде той отвѣдъ въ Гергесинскъ-тъ земѣж, срѣщнихъ го двамъ бѣснуемы, които излѣзохъ изъ гробища-та, твърдѣ свирѣпи, така що никой не можаше да мене прѣзъ онзи пѣтъ. И ето, извыкахъ и казувахъ: Що имашъ ты съ насъ, Исусе, Сыне Божій? дошелъ си тука прѣди врѣме ли да ны мѣчиши?

30 А на далеко отъ тѣхъ имаше стадо отъ много свиніе, което пасѣше. И бѣсове-тъ му ся моляхъ и казувахъ: Аю ны испѣдишь, дозволи ны да отидемъ въ стадо-то на свиніе-тъ. И рече имъ: Идѣте. И тѣ, щомъ излѣзохъ, отидохъ въ стадо-то на свиніе-тъ; и ето всичко-то стадо на свиніе-тъ устрѣми ся прѣзъ стрѣмни-къ-тъ въ море-то, и погнѣхъ въ водъ-тъ. А свинопаси-тъ побѣгнѣхъ, и като дойдохъ въ градъ-тъ, извѣстихъ всичко, и това што станъ съ бѣснуемы-тъ. И ето, цѣль градъ излѣзе да посрѣщне Исуса, и като го видѣхъ, ꙗко примолыхъ му ся да отиде отъ тѣхны-тъ прѣдѣлы.

ГЛАВА 9.

1 И той влѣзе въ ладіѣхъ-тъ, и прѣминъ, ꙗко та дойде въ свой-тъ си градъ. И ꙗко ето, донесоха му одного разслабѣнъ, сложѣнъ на постелкѣ; ꙗко като видѣ Исусъ тѣхнъ - тѣхъ вѣрж, рече разслабеному: Дръзай, сыноко, процоувать ти ся грѣхо-ве-тъ ти. И ето, нрѣкоу отъ книжници-тъ рекохъ въ себе си: Той богохулствува.

4 А ꙗко Исусъ като видѣ помысли-тъ имъ, рече: Защо мыслите вы зло въ сѣрдца-та си? Защото, кое е по лесно, да режъ: Прощавать ти ся грѣхове-тъ ти, или да режъ: Стани и ходи? Но за да познаете че Синъ человеческый има на земѣхъ-тъ власть да прощава грѣхове, (тогазы казува разслабеному:) Стани, вдигни по-стелкѣ-тъ си, и иди у дома си. И той станъ и отиде у дома си. Това като видѣхъ народи-тъ почудихъ ся, и прослави-хъ Бога, който бѣ далъ такъвжи власть на человекъ-тъ.

9 ꙗко като минуваше Исусъ отъ тамо, видѣ одного человекъ че сѣдѣше на мытарницѣхъ-тъ, Матѣей на име, и рече му: Дойди вслѣдъ мене; и той станъ и отиде вслѣдъ него. ꙗко като бѣ сѣдѣлъ на грѣпезъ-тъхъ въ къщи, ето мнозина мытари и грѣшници дойдохъ и насѣдахъ

д Лук. 15; 19. 21.

е Псал. 107; 20.

ж Быт. 12; 3. Иса. 2; 2. 3.

и 11; 10. Маг. 1; 11. Лук. 13;

29. Дѣян. 10; 45. 11; 18.

14; 27. Рим. 15; 9 и др.

Евес. 3; 6.

з Гл. 21; 43.

и Гл. 13; 42. 50. 22; 13. 24;

51. 25; 30. Лук. 13; 28. 2

Пет. 2; 17. Иуд. 13.

г Мар. 1; 29, 30, 31. Лук. 4;

38. 39.

д 1 Кор. 9; 5.

е Мар. 1; 32 и др. Лук. 4;

40. 41.

ж Иса. 53; 4. 1 Пет. 2; 24.

и Лук. 9; 57, 58.

о Лук. 9; 59, 60.

п 3 Цар. 19; 20.

р Мар. 4; 37 и др. Лук. 8;

23 и др.

с Псал. 65; 7. 89; 9. 107; 29.

т Мар. 5; 1 и др. Лук. 8;

26 и др.

у Втор. 5; 25. 3 Цар. 17; 18.

Лук. 5; 8. Дѣян. 16; 39.

а Гл. 4; 13.

б Мар. 2; 3. Лук. 5; 18.

в Гл. 8; 10.

г Псал. 139; 2. Гл. 12; 25.

д Мар. 12; 15. Лук. 5; 22. 6;

8. 9; 47. 11; 17.

е Мар. 2; 14. Лук. 5; 27.

ж Мар. 2; 15 и др. Лук. 5;

29 и др.